

[Indenrigsministeren.]

kunde være Grund til, naar en saadan Overflytning af Beskatningen direkte til Indkomsterne finder Sted, da at sikre, at der tages Hensyn til den vekslende Skattehøjde i Landets forskellige Kommuner. Naar man ser paa det danske Skattesystem i Øjeblikket, ser paa Statens og Kommunernes Beskatning som en Helhed, kan ingen nægte, at en af de største Uretfærdigheder er den kolossale Forskel i Skattebyrden, der er fra de mest begunstigede Kommuner til de Kommuner, der er haardest ramt. Og enhver Bestræbelse for at udligne dette Forhold, som maatte fremkomme fra Rigsdagens Side, vil jeg være med til at støtte.

Bækgaard: Til det ærede 5te Medlem for 5te Kreds (Johs. Hansen), der syntes, at jeg burde have takket for Ændringen af Lovforslagets § 7, skal jeg sige, at der er maaske ikke saa meget at takke for, idet der ikke er givet Ret til en større Ligning paa Indkomsterne end ved det tidligere Forslag, naar vi tager i Betragtning, hvorledes Skatten ligger nu i Forhold til tidligere. Amtsskatten er nemlig siden da faldet med 20 pCt., medens Promillen her er sat ned med knapt 20 pCt. — det staar altsaa nogenlunde i Forhold til hinanden. Jeg skal gerne erkende, at der er Tale om en Formindskelse af Ejendomsbeskatningen, men det er en Formindskelse, som nogenlunde staar i Forhold til, hvad man kunde vente efter Niveaueu nu.

Det ærede Medlem talte en Del om, at Skattetrykket ude i Kommunerne er forskelligt. Det er meget rigtigt, men jeg ser ikke, at dette Forslags Gennemførelse vil ændre synderligt paa det Omraade. Er det rigtigt, at det vil medføre Fordele set fra Venstres Synspunkt, ja, saa er det naturligvis Overvejelse værd. Jeg har ikke fundet mange, men maaske kan der findes flere, naar vi kommer til at se nærmere paa det.

Det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Veistrup) udtalte sig en Del om Ejendoms-skylden og sagde, at den aldrig har været populær. Om Grundskylden er mere populær, er jeg ikke vis paa. Der var mange Ting, som det ærede Medlem ikke forstod i mine Udtalelser. Jeg beklager, hvis jeg ikke har kunnet udtrykke mig saaledes, at det var forstaaeligt, men jeg kunde maaske med en vis Ret sige, at det ærede Medlem heller ikke har forstaaet den Tabel, som følger med Forslaget. Naar han siger, at det er positivt urigtigt, at der kan ske For-

højelse af Ejendomsbeskatningen efter disse Regler, passer det ikke. Hvis det ærede Medlem vil se Tabellen efter, tror jeg nok, han vil se det. Den højtærede Indenrigsminister indrømmede da ogsaa, selv om han maaske vilde afkræfte en Del af mine Udtalelser, at der dog maaske var to Amter, hvor det vilde betyde en Forhøjelse af Amtsskatten. Det ærede Medlem har altsaa ikke Ret til at sige, at det er positivt urigtigt, hvad jeg har sagt. Jeg tror, at det var Forstaaelsen, det manglede lidt paa.

Den højtærede Indenrigsminister begyndte med at udtale sin Anerkendelse af den lidt større Forhandlingsvillie, der nu var kommet til Udtryk i mine Udtalelser. Jeg kunde næsten sige: Tak i lige Maade, jeg anerkender ogsaa den Forhandlingsvillie, som kom til Orde gennem Ministerens Udtalelser. Jeg forstaa, at man nu er kommet til Erkendelse af, at det er her, Forhandlingen om disse Ting foregaar.

Det hævdes, at Forskydninger mellem Erhvervene vil der ikke blive. Ja, det var det, jeg udtalte min Tvivl om kunde sikres ved de Foranstaltninger, som § 3 paabyder. Naar man ser den store Forskel, der er paa Forholdet mellem Grundværdien og Ejendoms-skyldværdien eller rettere sagt Forskelsværdien, idet der jo i Landdistrikterne er saa lille en Procentdel af Grundværdien udenfor Landbruget, men en meget stor Part af Forskelsværdien, kan jeg vanskeligt tro, at der ikke vil blive nogen Forskydning. Om Bestemmelsen om Indførelse af en Gammelskat kan forebygges det — jeg sagde for Resten selv, at det var Hensigten med den —, ved jeg ikke.

Naar Ministeren af mine Udtalelser vil udlede, at man efter min Opfattelse aldrig bør ændre ved de bestaaende Forhold, vil jeg sige: Jo, det kan man udmærket godt, naar man mener, det er paakrævet at gøre det. Mit Parti mener imidlertid, at det hverken er paakrævet eller ønskeligt, at der lægges mere Skat over paa Jorden i Forhold til den samlede Ejendomsværdi, idet en Ejendom, som jeg tidligere har gjort gældende, bestaar af baade Bygning og Grund. Vi har ved Loven af 1926 sondret mellem disse to Værdier, saaledes at der svares en større Promille af Grundens Værdi end af Bygningernes Værdi, og der er et skattefrit Beløb af Bygningens Værdi. Vi mener, at det er en heldig Sondring, og vi ønsker ikke at gaa stærkere frem i den Retning. Men for øvrigt vil jeg sige, at Fastlæggelsen af en saadan Gammelskat er jeg i og for sig ikke imod som en Overgangsbestemmelse, men som permanent Be-